

Akadeemilise teksti vormistamine TÜ kultuuriteaduse instituudi üliõpilas- ja lõputöodes

Akadeemilises tekstis tuleb kasutada läbivalt ühtset akadeemilist viitamissüsteemi ja vormistuspõhimõtteid. Allpool on detailsemalt kirjeldatud süsteemi, millest kultuuriteaduste instituudi lõputööde, aga ka muude üliõpilastööde vormistamisel on korrektne lähtuda.

1. ÜLDINE

1.1. Lõputöö vormistatakse Times New Roman või sarnases šriftis 12-punktise suurusega ja 1,5-intervallise reavahega kirjas. Leheküljele jäetakse vasakule 3,5–4 cm, üles 2,5–3 cm, alla 2,5–3 cm ja paremale 2 cm laiune vaba äär.

1.2. Tiitelleht sisaldab töö pealkirja, autori nime, töö astme, töö esitamise koha ja aasta, õppeasutuse, instituudi ja osakonna nime, juhendaja nime ja kraadi või ametit.

1.3. Lõputöö prinditud verisooni tiitellehe pöördel on töö autori allkirjaga kinnitus, et töö on kirjutatud iseseisvalt (vt Lisa 1).

1.4. Lõputöö veebiversiooni lõppu tuleb lisada lihtlitsents (vt Lisa 2), millega autor annab ülikoolile loa töö reprodutseerimiseks töö säilitamise ja elektroonse avaldamise eesmärgil ning töö elektroonseks avaldamiseks ülikooli veebikeskkonna kaudu.

1.5. Sisukord paigutatakse töö algusesse pärast tiitellehte. Sisukorras näidatakse töö osade ja alajaotuste numbrid ning täielikud pealkirjad koos nende alguslehekülgede numbritega.

1.6. Esimene tekstilõik pealkirja järel algab vasakust servast, järgmised tekstilõigud võib eraldada taandrega. Juhul, kui lõike ei alustata taandrega, tuleb määrata lõiguvaheks 6 punkti. Taandridu kasutades on lõiguvahed reavahedega samasugused (seadetes määratud 0 punkti).

2. PEALKIRJAD

2.1. Pealkirjade järele punkti ei panda. Pealkirjades poolitamist ei kasutata. Kui pealkirjas on kaks lauset, siis pannakse lausete vahele punkt, rea lõppu aga mitte.

2.2. Põhijaotise (peatükk, sissejuhatus, kokkuvõte jms) pealkirja ja sellele järgneva teksti vahele jäetakse kaks vaba rida.

2.3. Alajaotuste pealkirjade ette jäetakse kaks ja järele üks vaba rida.

2.4. Kui pealkirjaga samale leheküljele ei mahu vähemalt kaks rida sellele järgnevat teksti, viiakse pealkiri järgmisele lehele.

2.5. Kõik põhijaotised algavad uuel leheküljelt. Seejuures peavad põhijaotised nagu Sissejuhatus, Kokkuvõte, Kasutatud kirjandus ja võõrkeelne kokkuvõte ehk *Summary* olema vormistatud peatükkidega sama (esimese) astme pealkirjadena, kuid ilma järjekorranumbrita.

3. NUMMERDAMINE

3.1. Peatükkide pealkirjad nummerdatakse, aga ei nummerdata Sissejuhatust, Kokkuvõtet, Kasutatud kirjandust ja võõrkeelset kokkuvõtet (*Summary*). Peatükkide alajaotised (alapeatükid,

ala-alapeatükid) nummerdatakse, jättes numeratsiooni sisse ka ülemis(t)e jaotis(t)e numbri (nt 1.2. ja 1.1.2.). Numbrite vahel on punkt, tühikut ei ole.

3.2. Leheküljed nummerdatakse. Tiitellehte nummerdades küll arvestatakse, kuid leheküljenumbrit sellele ei märgita. Nummerdatakse ka need leheküljed, millel on tabelid ja joonised. Prinditud magistritöö ees ja taga peab olema valge puhas leht (nn köiteleht), mida ei nummerdata.

3.3. Kasutatud kirjanduse nimekirjas olevaid kirjeid ei nummerdata.

4. LISAD

4.1. Lisadena esitatakse materjalid, mis aitavad teksti mõista, täiendavad seda või kinnitavad teksti järeldusi ja ei ole avalikult kättesaadavad (nt küsitluse vorm, organisatsiooniskeem, suure mahuga ja töötlemata arvandmed, fotod lavastustest vms).

4.2. Lisad paigutatakse kasutatud kirjanduse loetelu järele. Kui lisasiid on mitu (rohkem kui kolm), võib esimese lisa ette paigutada lehe pealkirjaga LISAD.

4.3. Iga lisa algab uuel leheküljelt. Kõik lisad tuleb pealkirjastada ja nummerdada (nt Lisa 1. Pealkiri). Lisa pealkiri joondatakse lehekülje paremasse ülanurka. Lisa pealkirja lõppu punkti ei panda.

4.4. Lisad tuleb sisukorras näidata ükshaaval koos pealkirja ning alguslehekülje numbriga.

5. LÜHENDID

5.1 Vajadusel võib tööle lisada loetelu pealkirjaga *Kasutatud lühendid*. Lühendeid kasutatakse tavaliselt asutuste ja organisatsioonide nimede puhul. Lühendite loetellu ei kirjutata üldtuntud lühendeid nagu vt = vaata, vrd = võrdle, nt = näiteks.

5.2. Kasutatud lühendite nimekiri paigutatakse pärast sisukorda eraldi leheküljele.

6. ALLMÄRKUSED

6.1. Teksti kohta käivad selgitavad märkused esitatakse joonealuste märkustena samal leheküljel, tööd läbiva numeratsiooniga ja araabia numbrites.

7. TABELID JA JOONISED

7.1. Tabelid ja joonised võivad olla teksti sees, kui nad on väikesed. Suuremahulised tabelid ja joonised tuleb paigutada pigem jaotusse LISAD ja lähtuda viitamisel lisade numeratsioonist.

7.2. Tabelid pealkirjastatakse lühidalt ja informatiivselt. Tabelid nummerdatakse, et neile saaks tekstis viidata.

7.3. Tabeli veergude ja ridade nimetused kirjutatakse suure algustähega, alaveergude ja -ridade pealkirjad võivad alata väiketähega. Veergude ja ridade nimetused peaksid olema võimalikult täpsed ja lakoonilised.

7.4. Tabeli andmed peab siduma töö tekstiga, st tekstis viidatakse tabelile kas otse (Tabel 2 iseloomustab...) või kaude, märkides lause lõppu sulgudesse tabeli numbri (vt Tabel 2).

7.5. Joonisteks nimetatakse graafilisi kujutisi (nt diagrammid, graafikud, skeemid, joonised, fotod). Joonisel on allkiri, mis iseloomustab sellel kujutatut ning sisaldab joonise mõistmiseks vajalikke andmeid. Jooniseid nummerdatakse, need seotakse töö tekstiga ja neile viidatakse töö tekstis sarnaselt tabelitega Nt: vt Joonis 3.

7.6. Kõigi tabelite pealkirjade ja jooniste allkirjade juurde märgitakse viide allikale või kinnitatakse enda autorlust (nt Autor: Pille Päev, tuginedes veebiküsitluse andmetele). Juhul, kui tabel või joonis on loodud mõnda eeskjuu modifitseerides või selle alusel, tuleb viidata aluseks olnud allikale sarnaselt tekstisisese viitamissüsteemiga. Foto puhul lisatakse allkirja järele info foto autori, pildistamisaja (kuupäev, aasta) ja foto päritolu kohta. Muuseumikogust või arhiivist pärit fotode vm visuaalsete materjalide puhul viidatakse muuseumikogule ja vastava allika numbrile (nt ERM Fk 1114:1).

8. TSITEERIMINE

8.1. Tsitaat peab olema täpne, st vastama originaalile nii sõnastuse, ortograafia, kirjavahemärkide kui ka eristuskirjade poolest (allakriipsutused, kald- või poolpaks kiri jne). Võõrkeeltest tsiteerides peab tõlge olema võimalikult adekvaatne. Kui sisulistel põhjustel väga vaja, võib lisada joonealuse märkusena originaalkeeles tsitaadi. Üksiku raskesti tõlgitava väljendi võib kursiivkirjas lisada sulgudes teksti sisse.

8.2. Tsitaadist väljajäetav(ad) sõna(d) ja lause(d) asendatakse nurksulgudes olevate punktidega [...]. Nurksulgi kasutatakse ka juhtudel, kui töö autor täiendab tsitaati selguse huvides, näiteks kui intervjuueeritav küsimusele vastates ei kasuta täislauset. Näide: „Minu jaoks see on argikultuur [millega teabekeskus tegeleb]“.

8.3. Nurksulgi kasutatakse ka juhtudel, kui töö autor tõstab tsitaadist mõne sõna või väljendi esile (allakriipsutus, sõrendus jmt) või täiendab mõtet.

Nt: Epner toob välja, et olukorras, kus “näitleja, kes mängib kaamerale ja kaamera kaudu publikule [...], vaatajal tuleb aga teha valikuid, mida vaadata [minu allakriipsutus — H.-L. T.], ja panna roll taju tasandil ise kokku” (Epner 2015: 62).

8.4. Tsitaat seotakse töö tekstiga, aga eristatakse muust tekstist jutumärkidega. Võimalik on põimida tsitaat oma teksti sisse (vt näide 1) või esitada tsitaat iseseisva tekstina (vt näide 2).

Nt 1: Jaak Rähesoo sõnul oli Evald Hermakülale omane, et lavastajat “ei huvitanud lõplik nägemus ja viimistlus, vaid üksnes mängu küllaldane elusus” (Rähesoo 2011: 373).

Nt 2: Anneli Saro ütleb teatrisarja “Sajandi lugu” kokku võttes: “Pealispindsel vaatlemisel võib “Sajandi loost” jääda mulje, nagu oleks kaasaegse Eesti riigi süda mõnes maakultuurimajas või kultuurilembese vanainimese kodus, mitte aga näiteks moodsas kõrgtehnoloogilises linnaelus” (Saro 2017: 110).

8.5. Pikem tsitaat (alates u 300 tähemärgist või 40 sõnast) tuleks esitada omaette lõiguna. Lõik vormistatakse nii vasakust kui paremast servast taandega, põhitekstist väiksemas kirjas (11 p) ja 1-intervallise reavahega. Lõiguna esitatud tsitaadile jutumärke ei panda, aga võib kasutada kursiivi. Tsitaadi lõppu lisatakse igal juhul täpne (leheküljenumbriga, kui see on olemas) viide allikale. Nt:

Veel üks strateegia on tegelase kujutamiseks tarvitavate vahendite repertuaari sihiteadlik kitsendamine, välistades mõned neist, või tasakaalust väljaviimine, (üle)rõhutades teatud vahendeid teiste arvel. Tuntud näide on sõnadeta roll (või terve lavastus), mispuhul fookusesse tõusevad näitleja kehakeel ja miimika. (Epner 2015: 62)

9. REFEREERIMINE

9.1. Refereerimine on teose või artikli sisu kokkuvõtlik esitus, st teise autori mõte antakse edasi oma sõnadega. Refereeringut kasutatakse siis, kui tsitaat oleks liiga ulatuslik või ei suudaks mõtet tervikuna kompaktselt edasi anda.

9.2. Refereeritava teksti mõte tuleb edastada autori ideid oma sõnadega edasi andes. Refereerima peab nii, et oleks selge, millised mõtted on võetud refereeritavast allikast ning millised on töö autori omad. Refereeringut jutumärkidesse ei panda; tekstis tuleb viidata algallikale või autorile.

9.3. Kui refereering on ühelauseline, on punkt pärast sulgudes olevat viidet.

Nt: Jaak Rähesoo hinnangul kerkisid pärast stalinistlikku perioodi lõppu esile ka perifeerias asuvad ehk Pärnu, Viljandi ja Rakvere teatrid (Rähesoo 2011: 300–307).

9.4. Kui refereering on mitmelauseline, on punkt enne sulgudes olevat viidet.

Nt: Luule Epner märgib, et postdramaatilises teatris ei ole enam võimalik näitlejat ja rolli ühemõtteliselt eristada. Uued vormid nii dramaturgias kui lavastamises - nt rühmatöö või "leiutamine" - ei nõua psühholoogilises teatris enam tavapärasest sisseelamist. (Epner 2015: 56– 57)

VIITAMINE

Viide on osutus allikale, millest tsitaat või refereering pärineb. Teadusmaailmas üldkehtivat viitamiskiivi pole. Peale enam-vähem üldtunnustatud mooduste on erinevusi kirjastuste, väljaannete ja asutuste pruugis. Laias laastus kehtib kaks viitamissüsteemi: tekstisisene ja joonealune. Üks nõue kehtib igal pool: ühes kirjutises tuleb viidata ühtemoodi. Kultuuriteaduste instituudi üliõpilastel on soovitatav järgida käesolevas juhendis esitatud tekstisiseseid viitamiskiivideid.

10. VIITAMINE TEKSTI SEES

10.1. Viide esitatakse teksti sees ümarsulgudes. Viites järgnevad üksteisele viidatud autori perekonnanimi, teose ilmumisaasta ning kui võimalik, täpne leheküljenumber.

Nt: Arvutitehnoloogia võimalusi rakendatakse animatsioonide loomiseks, kujutiste manipuleerimiseks ja muuks taoliseks (Witcomb 2007: 358).

10.2. Kui ühele ja samale teosele viidatakse järjest rohkem kui üks kord, võib pärast esimest viidet kasutada nime ja aastaarvu asemel sõna "Samas"/„samas“. Suure ja väikese tähe kasutamine lähtub eesti keele õigekirjast - kui viide on lause sees, kirjutatakse "samas" väikese

algustähega. Kui viide on pärast lause lõppu või lõigu lõpus, kirjutatakse "Samas" suure algustähega.

Nt: Sellisel juhul ühendatakse külastaja enda kultuuritaust lugudega, mis on ekspositsioonis esitatud filmilõikudena, fotodega või puutetundliku ekraani abil (samas: 359).

Nt: Valitsuse tasandil juhitakse strateegiliste eesmärkide saavutamist, viiakse läbi reforme, tegeletakse valdkonna töö korraldamisega, sh hallatavate asutuste juhtide juhtimisega, valmistatakse ette eelnõusid, tegeletakse erinevate toetuste ja avalduste menetlemisega. Rahvamajad on esindatud hallatavate asutuste tasandil, sellel tasandil on peamised ülesanded sündmuste korraldamine ja kultuuriteenuste pakkumine. (Samas)

10.3. Kui tekstis on viidatava autori nimi nimetatud, ei ole tekstisiseses viites nime vaja korrata.

Nt: Rahvusvahelise muuseumiühingu käsiraamatus rõhutab Cornelia Brüninghaus-Knubel (2004: 119), et haridustöö suurendab muuseumikogudest aru saamist ja nende nautimist.

10.4. Mitmele allikale/autorile viidates eraldatakse need omavahel semikooloniga. Mitmele autorile viidates järjestatakse nad kas tähestikulisest järjekorrast või ilmumisaasta järgi varasemast alates. Oluline on lähtuda samast järjestamise põhimõttest läbi teksti.

Nt: Ka muuseumialases kirjanduses rõhutatakse, et muuseumid vajavad kuraatorit kui sisulist spetsialisti, kes võiks mh tegutseda kommunikatsiooni alal (vt Edwards 2007; Nielsen 2017).

10.5. Sama autori ühel aastal ilmunud tööde korral lisatakse aastaarvule a, b, c jne. (Sikka 1994a; Sikka 1994b; Sikka 1994c). Sama lisandus tehakse autori nimele kasutatud kirjanduse nimekirjas.

10.6. Kui autoritel on sama perekonnanimi, lisatakse viitese initsiaalid: (M. Lotman 1998; J. Lotman 1999).

10.7. Rohkem kui kahe autoriga tööle viidates kasutatakse ainult esimese autori perekonnanime, lisades sellele jt või *et al.*

Nt: „Muuseumid peavad hoopis investeerima pakutava eneseharimise kogemuse kvaliteeti“ (Falk *et al* 2007: 336).

Arusaam etnograafilisest esemest teaduse ja muuseumide kontekstis tekkis 20. sajandi algul, mil rahvateaduse sisu oli üheselt mõistetav kui talurahva modernismieelset traditsioonilist eluviisi uuriv teadus (Bardone jt 2019).

10.8. Kui viidatud allikas on anonüümne (nt juhendid, seadused, määrused, ajaleheartiklid, veebiartiklid jms), viidatakse pealkirja ja ilmumisaasta kaudu.

Nt: Etendusasutusel peab Eesti Vabariigis olema loomingujuht või loomenõukogu ja ta peab oma sündmustest avalikkust teavitama (Etendusasutuse seadus 2023).

10.9. Kui dokumendi pealkiri on pikk, alustatakse viidet pealkirja esimeste sõnadega (nt: Kuidas tegutseb... 1938). Pika pealkirja puhul võib ka moodustatakse sellest lühend või akronüüm. Sellisel juhul on kasutatud kirjanduse nimekirjas esikohal vastav lühend koos ilmumisaastaga (Vt p. 11.6 ja 11.7).

11. KASUTATUD KIRJANDUSE NIMEKIRI

Kasutatud kirjanduse alfabeetilisse loetellu lülitatakse kõik tööd kirjutades kasutatud ning töös viidatud allikad. Vormistamisel on soovitatav kasutada eristavat taanet nagu allpoololevates näidetes. Raamatu ja ajakirja pealkiri pannakse kursiivi. Köite, väljaande numbri ja lehekülgede ette ei ole vastavaid lühendeid – kd, nr ja lk – vaja panna (vt näidetest). Kogumikus või ajakirjas avaldatud artikli/peatüki puhul lisatakse kirje lõppu selle leheküljed. Kui kasutatus allikas (raamat, peatükk, artikkel vm) on kättesaadav veebis, aga selles on olemas ilmumisandmed ja leheküljenumbriid, siis viidatakse allikale tavapärasel moel nagu paberväljaandele ja ei lisata juurde veebileinki, millelt allikas on leitav. Erandiks on ainult internetis kättesaadavad väljaanded, veebilehed jms.

11.1. Ühe autoriga väljaanne, monograafia

Thomas, Nicholas 2016. *The return of curiosity: What Museums are Good For in the 21st Century*. London: Reaktion Books.

11.2. Ühe toimetajaga või koostajaga väljaanne. Toimetaja nime järel sulgudes (toim) või (koost).

Vergo, Peter (toim) 1989. *The New Museology*. London: Reaktion Books.

11.3. Mitme toimetajaga/autoriga väljaanne. Esimene toimetaja või autor esitatakse perenimi esikohal, teised algavad eesnimega.

Hansen, Malene West; Anne Folke Henningsen ja Anne Gregersen (toim) 2019. *Curatorial Challenges: Interdisciplinary Perspectives on Contemporary Curating*. London: Francis & Taylor.

Edelman, Joshua; Louise Ejgod Hansen ja Quirijn Lennert van den Hoogen 2016. *The Problem of Theatrical Autonomy. Analysing Theatre as a Social Practice*. Amsterdam: Amsterdam University Press.

11.3.1 Mitme toimetajaga/autoriga väljaandele viitamine pealkirja kaudu. Mõnikord on otstarbekas viidata kogumikule või teatmeteosele (vt ka p.11.11) pealkirja, mitte autorite ja toimetajate kaudu.

Eesti sõnateater. I köide. Teatriprotsess: taustad, ilmingud, peegeldused. Lavastajaportreed. Toim. Piret Kruuspere, Lea Tormis, Luule Epner, Eva-Liisa Linder. Tallinn: Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia lavakunstkool, Eesti Teatriliit, Eesti TA Underi ja Tuglase Kirjanduskeskus.

11.4. Ühe autori artikkel ajakirjas või kogumikus – lõppu pannakse artikli leheküljenumbriid.

Thomas, Nicholas 2010. The museum as method. *Museum Anthropology*, 33 (1), 6–10.

Leimus, Ivar 2013. Eestimaa Kirjanduse Ühingu mündikogu kujunemisest. *Eestimaa Provintsi muuseum ja muuseumitraditsiooni algus Eestis*. Toim Tõnis Liibek. Tallinn: Eesti Ajaloomuuseum, 74–91.

Thomas, Nicholas 2020. The museum as method (revisited). *Curatopia. Museums and the Future of Curatorship*. Toim Philipp Schorch ja Conal McCarthy. Manchester: Manchester University Press, 19–28.

11.4.1 Sarnaselt viidatakse veebis avaldatud õpikule või kogumikule, kuid leheküljenumbrite puudumisel neid ei lisata.

Oraas, Riina 2022. Etendusanalüüs. *Etenduskunstide uurimismeetodid*. Toim. Anneli Saro. Tartu: Tartu Ülikool, <https://sisu.ut.ee/etenduskunstid/book/etendusanal%C3%BC%C3%BCs> (Vaadatud 2.01.2024).

11.5. Mitme autoriga peatükk või artikkel kogumikus

Annist, Aet; Maarja Kaaristo; Carlo Cubero; Kirsti Jõesalu; Ene Kõresaar ja Ehti Järv 2017.
Antropoloogia metodoloogia. *Sotsiaal- ja kultuuriantropoloogia: õpik kõrgkoolidele*. Koost ja toim Aet Annist ja Maarja Kaaristo. Tallinn: Tallinna Ülikooli Kirjastus, 60–96.

11.6. Autor teadmata (seadus, juhend, ajaleheartikkel jms)

Kuidas tegutseb... 1938 = Kuidas tegutseb rahvarõivaste nõuande büroo. *Uus Maa* 1938, 20. märts, 79, 7.

KM arengukava 2016 = *Kultuuriministeeriumi valitsemisala arengukava aastateks 2016–2019*. Tallinn: Kultuuriministeerium, 2015.

11.7. Autor teadmata, tekst avaldatud veebis. Tekstisisel viitamisel võiks kasutada lühendatud pealkirja, mis kirjanduse loendis paigutatakse esikohale.

CurComEthics 2009 = A Code of Ethics for Curators. American Association of Museums Curators Committee. <https://www.aam-us.org/wp-content/uploads/2018/01/curcomethics.pdf> (vaadatud 7.10.2021).

TAKS = Teadus- ja arendustegevuse korralduse seadus. <https://www.riigiteataja.ee/akt/113032019164?leiaKehtiv> (vaadatud 21.2.2022).

Creative Latvia 2014 = Cultural Policy Guidelines 2014–2020 "Creative Latvia". Riga 2014. https://www.km.gov.lv/uploads/ckeditor/files/KM_dokumenti/CULTURAL_POLICY_GUIDELINES_2014-2020_CREATIVE_LATVIA.pdf (vaadatud 21.2.2021).

MuuS = Muuseumiseadus. <https://www.riigiteataja.ee/akt/110072013001> (vaadatud 21.2.2021).

11.8. Autoriga veebiartikkel või blogisissekanne

Booth, Nicholas 2014. Do you need a PhD to be a curator? *Museums and Collections Blog* 25. 11. <http://blogs.ucl.ac.uk/museums/2014/11/25/do-you-need-a-phd-to-be-a-curator/> (vaadatud 17.11.2021).

Doyle, Alison 2019. Museum curator skills list and examples. *The Balance Careers*. <https://www.thebalancecareers.com/museum-curator-skills-2062439> (vaadatud 7.10.2019).

11.9. Viitamine veebilehele üldiselt

Keskkonnaministeerium. <https://www.envir.ee>

Minu arm. Eesti laulu ja tantsu juubeliaasta. <https://2019.laulupidu.ee>

Museum Jobs. <http://www.museumjobs.com>

11.10. Viitamine sama veebilehe erinevatele alamlehtedele

NHML veebileht: Contact = National History Museum of Latvia: Contact information, http://lnvm.lv/en/?page_id=32 (vaadatud 2. märts 2021).

NHML veebileht: History = National History Museum of Latvia: History of the Museum, http://lnvm.lv/en/?page_id=21 (vaadatud 2. märts 2021).

Kalevipoeg, Vanemuise teatri koduleht, <https://www.vanemuine.ee/repertuaar/kalevipoeg/> (vaadatud 06.04.2020).

Repertuaari üldnimekiri 2023. Eesti teatri Agentuuri koduleht. https://statistika.teater.ee/stat/stat_filter/show/repertoireConsolidatedList (vaadatud 3.12.2024).

11.11. Viitamine sõnastikele ja teatmeteostele

Cambridge Dictionary. <https://dictionary.cambridge.org>

EKSS 2009 = Eesti keele seletav sõnaraamat. Kd 1–6. „Eesti kirjakeele seletussõnaraamatu” 2., täiendatud ja parandatud trükk. Toim Margit Langemets, Mai Tiits, Tiia Valdre, Leidi Veskis, Ülle Viks, Piret Voll. Eesti Keele Instituut. Tallinn: Eesti Keele Sihtasutus.
<http://www.eki.ee/dict/ekss/>

Sõnaveeb. <https://sonaveeb.ee>

ÕS 2013 = Eesti õigekeelsussõnaraamat ÕS 2013. Tallinn: Eesti Keele Sihtasutus. Võrguversioon.
<http://www.eki.ee/dict/qs2013/>

Priit Pedajas. *Eesti Teatri Biograafiline Leksikon*. http://etbl.teatriliit.ee/artikkel/pedajas_priit2
(vaadatud 3.12.2024).

11.12. Intervjuud ja e-kirjad.

Nt: Põllu, Ivar 2019. Intervjuu Hedi-Liis Toomele, 24.10. Helisalvestis autori valduses.

11.13 Käsikirjalised ja arhiiviallikad

Nt: Ruus, Katrin 2005. Von Krahli teatri arengulugu. Bakalaureusetöö, käsikiri. Tartu ülikool, teatriteadu.e õppetool.

Arhiiviallikate puhul viidatakse nii: arhiiv, fondi number, allika pealkiri, (loomisaeg).

Nt: TMM, T290, Rahel Olbrei fond.

11.14. Tele- ja raadiosaated, video- ja helisalvestised

Teatrivaht 2020. Toim. Meelis Oidsalu. Vikerraadio, ERR, 29.02.,
<https://vikerraadio.err.ee/1035879/teatrivaht-mis-uhendab-jaan-krossi-tehisintellekti-jageiparaadi>,
(vaadatud 12.01.2022)

Ringvaade 2020. Vastutav toim. Kai Väärtnõu. Hooaeg 11, osa 1956. ETV, ERR, 03.04.,
<https://etv.err.ee/1066161/ringvaade>, (vaadatud 12.01.2022)

Norbert ehk Nukumaja 1998. Rež. Ain Prosa, Elo Selirand. ERR arhiiv,
<http://arhiiv.err.ee/vaata/norbert-ehk-nukumaja>, (vaadatud 12.01.2022)

Lisa 1. Autorideklaratsioon.

Iseseisvalt tehtud töö kinnitus, paigutatakse väljaprinditud tiitellehe pöördele

Olen magistritöö kirjutanud iseseisvalt. Kõigile töös kasutatud teiste autorite töödele, põhimõtteliste seisukohtadele ning muudest allikaist pärinevatele andmetele on viidatud.

Autor: Eesnimi Perekonnanimi

.....

(allkiri)

.....

(kuupäev)

Lisa 2. Lihtlitsents, paigutatakse magistritöö viimasele leheküljele (pärast *Summary*'t)

Lihtlitsents lõputöö reprodutseerimiseks ja üldsusele kättesaadavaks tegemiseks

Mina, _____ ,
(*autori nimi*)

1. annan Tartu Ülikoolile tasuta loa (lihtlitsentsi) minu loodud teose

_____
(*lõputöö pealkiri*)

mille juhendaja(d) on _____ ,
(*juhendaja nimi*)

reprodutseerimiseks eesmärgiga seda säilitada, sealhulgas lisada Tartu Ülikooli digitaalarhiivi kuni autoriõiguse kehtivuse lõppemiseni;

2. annan Tartu Ülikoolile loa teha punktis 1 nimetatud teos üldsusele kättesaadavaks Tartu Ülikooli veebikeskkonna, sealhulgas digitaalarhiivi kaudu Creative Commons litsentsiga CC BY NC ND 4.0, mis lubab autorile viidates teost reprodutseerida, levitada ja üldsusele suunata ning keelab luua tuletatud teost ja kasutada teost ärieesmärgil, kuni autoriõiguse kehtivuse lõppemiseni;
3. olen teadlik, et punktides 1 ja 2 nimetatud õigused jäävad alles ka autorile;
4. kinnitan, et lihtlitsentsi andmisega ei riku ma teiste isikute intellektuaalomandi ega isikuandmete kaitse õigusaktidest tulenevaid õigusi.

autori nimi
pp.kk.aaaa